

پیمان عباسی: مردم به رسانه ملی اعتماد ندارند

پیمان عباسی نویسنده سریال های «ارث بابام»، «لژیونر»، و فیلم های «مرد نقره ای»، «توفیق اجباری» معتقد است: توقعات مخاطب از تلویزیون در صداقت و حال خوب خلاصه می شود.

به گزارش سایت خبری پرسون، پیمان عباسی گفت: مردم به رسانه ملی اعتماد ندارند و فکر می کنند اخبار و قصه سریال ها دروغ است. تلویزیون برای تغییر این شرایط یک قدم به سوی مردم بردارد و رسانه ای شعار زده نباشد.

رسانه ملی با هدف تولید برنامه های مختلف برای مخاطبان می تواند به عنوان یک رسانه مردمی و فراگیر با جذب بیشترین مخاطب از دیگر رسانه ها سبقت بگیرد و مردم را به سوی خود جذب کند. بطوری که با آشنایی با سلیقه و توقعات مخاطبان در جلب رضایت آنها در تلاش باشد. برای نظرخواهی از برنامه سازان و نویسندگان با تجربه تلویزیون درباره چگونگی برآورده شدن توقعات مخاطبان از تولیدات تلویزیون، جذب و تشویق آن ها به دیدن آثار این رسانه به چگونگی این موضوع پرداختیم. در این میان با پیمان عباسی نویسنده سینما و تلویزیون را در ادامه می خوانید:

به نظر شما مردم از تلویزیون چه توقعی دارند؟

توقعات مردم از تلویزیون در صداقت و حال خوب خلاصه می شود، ولی مردم اعتماد خود را از تلویزیون از دست داده اند و هر اخباری که از رسانه ملی می شنوند حتی اگر درست هم باشد اولین پیغامی که به ذهن آنها می رسد این است که دروغ می گویند و به تلویزیون بی اعتماد هستند.

این موضوع حتی در ژانرهای داستانی هم تسلی پیدا می کند. و حتی با شیوه ای که در پیش گرفته اند و اخلاقیات یا پیام های اخلاقی، زیر نویس سریال ها است و تبدیل به شعار شده، بین مخاطبان و قصه هایی که در تلویزیون ساخته می شود فاصله گذاری ایجاد کرده است.

تلویزیون؛ رسانه ای مودب!

مخاطبان دوست دارند قصه ها از جنس جامعه باشد. از جنس آدم هایی باشد که وقتی به خیابان می روند آنها را می بینند، اما چیزی که در تلویزیون به تصویر می کشیم با جامعه ما تفاوت دارد. قصه ها به نظر آنها دروغ است. به همین دلیل است که تلویزیون دافعه دارد و مردم دیدن سریال های شبکه نمایش خانگی را بیشتر ترجیح می دهند. مانند سریال «هم گناه» و امثال آن که می توانند رابطه بهتر و بیشتری با مخاطب برقرار کنند.

به نظر شما توقع مردم از تلویزیون چطور برآورده می شود؟

به نظر من تلویزیون باید یک قدم به سمت مردم بردارد و شفاف به خواسته مخاطبان توجه کند. نه اینکه از جنس یک تریبون شعار زده ای باشد که حرف های به ظاهر اخلاق گرایانه را می خواهد به زور به آنها تحمیل کند.

برنامه سازها چگونه می توانند مردم را به دیدن تولیدات تلویزیون ترغیب کنند؟ سال ها تجربه فعالیت به عنوان نویسنده و برنامه ساز، باعث شده که بتوانم مخاطب را بشناسم و بدانم چه آثاری با مخاطب ارتباط برقرار می کند، اما آثاری که مد نظر من است و ارتباط با مخاطبش را باور دارم مورد تصویب تلویزیون نیست. در نتیجه این ارتباط برقرار نمی شود.

به نظرم باید همفکری و تفکر مشترکی ما بین تیم های سازنده و سیاست گذارهای پشت پرده ایجاد شود که این دو به هم نزدیک شوند، ولی هنوز از هم دوریم. موضوعی که تلویزیون به بعضی از نویسندگان و ... سفارش می دهد آن را بسازند طبق سلیقه مردم و آن چیزی نیست که آنها می خواهند. حتی تولیداتی که نویسندگان و برنامه سازانی که مخاطب را می شناسند و می خواهند در تلویزیون برای مردم ارائه دهند در رسانه ملی تصویب نمی شود.